

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๘๘)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้
พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรบางประเภทเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตาม
ความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงิน
ได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๘๕) พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ และ
มาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมิน
ของบุคคลธรรมดาประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ.
๒๕๒๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒๒) ของมาตรา ๘ แห่งพระราช
กฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่าย
ที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วย
การกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๗๐)
พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๒) การทำกาบ แบ่งเบี่ยงหรือสิ่งที่มีลักษณะ

ทำนองเดียวกันและการทำแบ่งชนิดต่าง ๆ

ที่มีใช้เครื่องสำอาง

ร้อยละ ๘๐”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔๐) ของมาตรา ๘ แห่ง
พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนด

ค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๐๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๓๐)
พ.ศ. ๒๕๒๐

“(๔๐) การทำนาเกลือ

ร้อยละ ๔๕”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ส. ณ นคร
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การ
คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้นั้นเงินได้จากการทำนาหรือแบ่งเบียงหรือ
สิ่งที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน หรือจากการทำนาเกลือ หักค่าใช้จ่ายได้ตามความ
จำเป็นและสมควรแต่เพียงประการเดียว ทำให้ผู้เสียภาษีเงินได้ดังกล่าวมีภาระใน
การหาและเก็บหลักฐานเพื่อนำมาพิสูจน์ว่าค่าใช้จ่ายเหล่านั้นได้จ่ายไปจริงหรือไม่
และหากนำหลักฐานมาพิสูจน์ได้ไม่ครบถ้วน ก็จะต้องถือว่าค่าใช้จ่ายเพียงเท่า
หลักฐานที่นำมาพิสูจน์ได้ ซึ่งมีผลทำให้ต้องเสียภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น ดังนั้น สมควร
ยอมให้บุคคลดังกล่าวหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราช
กฤษฎีกานี้